

लिधा इति भाषा ॥ तत्पर्यायः । सुप्रसरा २
सारिणी ३ प्रसरा ४ सरा ५ चारुपर्णी ६
राजवला ७ भद्रपर्णी ८ प्रतानिका ९ प्रबला १०
राजपर्णी ११ चन्द्रपर्णी १२ भद्रवला १३ चन्द्र-
वली १४ प्रभना १५ । अस्या गुणाः । गुरु-
त्वम् । उष्णत्वम् । तिक्तत्वम् । वाताग्निः श्वयथु-
मलविद्यम्भनाशिलश्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
प्रसारी, [न्] चि, (प्रसरतीति । प्र + ह + णिनिः ।)
प्रसरणशीलः । तत्पर्यायः । विह्वलरः २ विह्व-
मरः ३ विसारी ४ । इत्यमरः । ३ । १ । ३१ ॥
(यथा, शिशुपालवधे । १७ । ४४ ।
“प्रसारिणी सपदि नभस्त्रले ततः
समीरन्मभितपरागुरुषिता ॥”)
प्रसितं, स्त्री, (प्र + सो + क्तः ।) पूयम् । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ आसक्तं, चि, इत्यमरः । ३ । १ । १६ ॥
(यथा, रघौ । ८ । २३ ।
“इति शत्रुषु चेन्द्रियेषु च
प्रतिविह्वप्रसरेषु चाप्रतौ ।
प्रसितावुदयापरवर्गयो-
रुभयोर्विह्विभुभाववापतुः ॥”)
प्रसितिः, स्त्री, (प्रसिनोति वप्रात्यनयेति । प्र +
सि + करणे क्तिन् ।) वसनसाधनरञ्जुनिग-
डादिः । इत्यमरः । ३ । २ । १४ ॥ (ज्वाला ।
यथा, ऋग्वेदे । २ । २५ । ३ ।
“अमेरिव प्रसितिर्नाह वरुषे ॥”
“प्रवीयते बध्यतेऽनयेति । प्रसितिर्ज्वाला ॥”
इति तद्भाष्ये सायनः ॥ ३ ॥ भावे क्तिन् । प्रबन्ध-
नम् । यथा, ऋग्वेदे । ६ । ६ । ५ ।
“शूरस्यैव प्रसितिः चातिरजः ॥”)
प्रसिद्धः, चि, (प्रसिध्यतीति । प्र + सिध् + गत्य-
र्थेति क्तः ।) भूषितः । ख्यातः । इति मेदिनी ।
धे, ३४ ॥ (यथा, पञ्चदश्याम् । ४ । ५ । ७ ।
“काम्यादिदोषदृष्ट्यादाः कामादिद्विगणैतवः ।
प्रसिद्धा मोक्षशास्त्रेषु तानन्विष्य सुखी भव ॥”)
प्रसिद्धिः, स्त्री, (प्र + सिध् + क्तिन् ।) टङ्कारः ।
ख्यातिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, काम-
न्दकीयनीतिसारे । २ । ६ ।
“विद्याश्चतस्र एवेता इति नो गुरुदर्शनम् ।
पृथक् पृथक् प्रसिद्धार्थं यासु लोको अव-
स्थितः ॥”)
भूषा । इति प्रसिद्धशब्दार्थदर्शनात् ॥
प्रसू, स्त्री, (प्रसूते इति । प्र + सू + क्तः ।) माता ।
इत्यमरः । २ । ६ । २६ ॥ (यथा, ब्रह्मवैवर्ते ।
२ । १ । १२८ ।
“प्रिट्ट्या मानसौ कन्या मेनका सात्मिकाप्रसूः ॥”)
घोटकी । इत्यमरः । ३ । ३ । २२८ ॥ कदली ।
वीरतु । इति मेदिनी । से, ४ ॥ (प्रसवकर्त्री ।
यथा, सुश्रुते उत्तरतन्त्रे ३८ अध्याये ।
“प्रसविनी सन्धते तु सोमिता दुःप्रसूष वा ॥”)
प्रसूका, स्त्री, (प्रसूरेव । प्रसू + कार्थे कन् ।)
वाचिनी । इति राजनिर्घण्टः ॥

प्रसूतं, स्त्री, (प्रसूयते इति । प्र + सू + क्तः ।)
कुसुमम् । इति मेदिनी । ते, १२४ ॥
प्रसूतः, चि, (प्र + सू + क्तः ।) सञ्जातः । (यथा,
रघुः । १ । १२ ।
“तदन्वये शुद्धिमति प्रसूतः शुद्धिमत्तरः ।
द्विलीप इति राजेन्द्ररिन्दः शीरनिधाविव ॥”)
सूतः । इति मेदिनी । ते, १२४ ॥
प्रसूता, स्त्री, (प्रसूते स्म इति । प्र + सू + कर्त्तरि
क्तः ।) जातसन्ताना । तत्पर्यायः । जाता-
पत्न्या २ प्रजाता ३ प्रसूतिका ४ । इत्यमरः ।
२ । ६ । १६ ॥ (यथा, सुश्रुते चिकित्सित-
स्थाने । ३१ ।
“अकाले च प्रसूता स्त्री स्नेहपानं विवर्जयेत् ॥”
यथा च हरिवंशे । ८४ । १०१ ।
“अयन्ते हि स्त्रियो वक्रोऽभिचारयतिक्रमेः ।
प्रसूता देवसङ्काशान् पुत्रानभितविक्रमान् ॥”)
प्रसूतिः, स्त्री, (प्रसूयते इति । प्र + सू + क्तिन् ।)
प्रसवः । इत्यमरः । ३ । २ । १० ॥ (यथा,—
“हृष्या वचा चापि जलेन पिष्टा
सेरुतेला खलु नाभिलेपात् ।
सुखं प्रसूतिं कुरुतेऽङ्गानां
निपीडितानां बहुभिः प्रमादेः ॥”
इति भावप्रकाशस्य मध्यखण्ड चतुर्थे भागे ॥
प्र + सू + भावे क्तिन् ।) उद्भवः । (यथा,
शकुन्तलायाम् ४ अङ्के ।
“आद्ये वः कुसुमप्रसूतिसमये यस्या भवत्युत्सवः
सेयं याति शकुन्तला पतिरुहं सर्वैरनु-
जायताम् ॥”)
तनयः । दुहितः । इति मेदिनी । ते, १२६ ॥
(सन्ततिः । यथा, रघुः । ५ । ७ ।
“कश्चिन्मृगीयामनवा प्रसूतिः ॥”
कारणम् । यथा, रघुः । २ । ६३ ।
“न केवलानां प्रयसां प्रसूति-
मवेहि मां कामदुर्घां प्रसन्नाम् ॥”
उत्पत्तिस्थानम् । यथा, महाभारते । १ ।
२३३ । १४ ।
“लं सर्वस्य भुवनस्य प्रसूति-
स्त्वमेवाम् । भवसि प्रतिष्ठा ॥”
दक्षपत्नी । सा तु सतीजननी । यथा, ब्रह्म-
वैवर्ते । २ । १ । १२८ ।
“देवदूतिः कर्दमस्य प्रसूतिर्दक्षकामिनी ॥”)
प्रसूतिका, स्त्री, (प्रसूतः सतोऽस्या अस्तीति ।
ठन् ।) प्रसूता । इत्यमरः । २ । ६ । १६ ॥
प्रसूतिर्ज, स्त्री, (प्रसूतेरङ्गवमारभ्येत्यर्थः जायते
इति । जन् + डः ।) दुःखम् । इत्यमरः । १ । ६ । ३ ॥
प्रसूनं, स्त्री, (प्रसूयते स्मिति । प्र + सू + क्तः ।) ओदि-
त्वात् निष्ठातस्य नः ।) पुष्यम् । (यथा,
रघुः । २ । १० ।
“अवाकिरन् बालकताः प्रसूने-
राचारलाजेरिव पौरकन्याः ॥”)
फलम् । इत्यमरः । ३ । ४ । १७ ॥ जाति, चि ।
इति मेदिनी । ने, ८७ ॥

प्रसूनेषुः, पुं, (प्रसूनं पुष्यं इषुर्वायो यस्य ।) काम-
देवः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
प्रसूतं, स्त्री, (प्र + सू + क्तः ।) पलङ्कयम् । इति
शब्दमाला ॥ (यथा, सुश्रुते चिकित्सितस्थाने ६ ।
“कृष्णतिलप्रसूतं प्रकुञ्चं वा प्रातः प्रातरनुसेवेत
श्रीतीक्ष्णानुपानम् ॥”
“पलाभ्यां प्रसूतिर्ज्ञेया प्रसूतश्च निगद्यते ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे द्वितीये भागे ॥)
प्रसूतः, पुं, (प्र + सू + क्तः ।) निकुलपाणिः ।
अर्द्धाङ्गलिः । इत्यमरः । २ । ६ । ८५ ॥ (यथा,
शतपथब्राह्मणे । ४ । ५ । १० । ७ ।
“यद्यनुलभेरन् प्रसूतमात्रं वाङ्गलिमात्रं वा ॥”)
प्रसूतः, चि, (प्र + सू + क्तः ।) प्रद्वहः । प्रसा-
रितः । इत्यमरः । ३ । १ । ८८ ॥ (यथा, देवी-
भागवते । १ । १४ । ५ ।
“न शशाक नियन्तुश्च स व्यासः प्रसूतं मनः ॥”)
विनीतः । वेगितः । इति मेदिनी । ते, १२३ ॥
गतः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ नियुक्तः । इति
हलायुधः । २ । ३६० ॥
प्रसूता, स्त्री, (प्र + सू + क्तः ।) टाप ।) जहा ।
इति मेदिनी । ते, १२३ ॥ (विवरणमस्या जहा-
शब्दे ज्ञातव्यम् ॥)
प्रसूतिः, स्त्री, (प्र + सू + क्तिन् ।) प्रसूतः । आ-
कुक्षितपाणिः । इति रायसुकुटः राज-
निर्घण्टश्च ॥ (यथा, याज्ञवल्क्ये । २ । ११२ ।
“देवानुग्रान् समभ्यर्च्य तत्स्नानोदकमाहरेत् ।
संश्राव पाययेत्तस्माज्जलात् प्रसूतित्रयम् ॥”
सन्ततिः । यथा, महाभारते । ५ । १०१ । ३ ।
“वर्हितानि प्रसूत्या वै विनताकुलकर्तृभिः ॥”
प्रसूत्या इति वा पाठः ॥ पलङ्कयम् । तद्यथा,
“पलाभ्यां प्रसूतिर्ज्ञेया — ॥”
इति पूर्वखण्डे प्रथमेऽध्याये शाङ्गधरेणोक्तम् ॥)
प्रसेकः, पुं, (प्रसेचनमिति । प्र + सिच् + घञ् ।)
सेचनम् । चुगतिः । इति मेदिनी । के, १११ ॥
(यथा, ऋतुसंहारे । ३ । ६ ।
“मत्तद्विरेफपरिपीतमधुप्रसेक-
श्चितं विदारयति कस्य न कोविदारः ॥”
रोगविशेषः । यथा, सुश्रुते । १ । ४६ ।
“आसकासप्रतिश्लायप्रसेकारोचकच्वरान् ।
हन्ति मूलकयुषसु कफमेहोगलामयान् ॥”)
प्रसेदिका, स्त्री, चन्द्रारामः । इति हिमचन्द्रः ।
४ । १७६ ॥ (प्रसीदिका इति क्वचित्पाठः ॥)
प्रसेदिवान्, [सु] चि, प्रसन्नः । प्रपूर्वसद्घातोः
कर्त्तरि कसुप्रत्ययनिष्पन्नः ॥
प्रसेवः, पुं, (प्रसीयते स्मिति । प्र + सिव + “अ-
कर्त्तरि चैति ॥” ३ । ३ । १६ । इति घञ् ।)
वीणाङ्गम् । स्थूतः । इति मेदिनी । वे, ४३ ॥
प्रसेवकः, पुं, (प्र + सिव + क्तुल् ।) यदा, प्रसेव
एव । स्वार्थे कन् ।) वीणाप्रान्तवक्रकाष्ठम् ।
दृक्षाद्यः शब्दगाम्भीर्यार्थं दारुमयं भाणं यच्च-
न्मेणा आच्छाद्य दीयते सः । इत्यमरः । वीणा-
स्थितासावूफलम् । इत्यपरे । इति भरतः ॥